

сж ги тласкали на крайни мърки за подобрието на положението имъ и лесно ще се разбере, че, ако да се оставяхъ тия причини, или на панагонъ се усложняхъ още и съ раздробението на народа, то тии рано или късно щѣтъ извикѣтъ сжщитѣ ако не по-лоши послѣдствия, най-паче слѣдъ послѣднитѣ приключения, които произведохъ всеобщо недовѣрие у Българитѣ и подпалиха страститѣ и едно чувство за мъщение у мусулманитѣ.

Българитѣ най-паче по Южна-България, които на пепелището на повече отъ триста села и градове, оплакватъ хиляди жертви отъ свои най-мили, по най-варварски начинъ изсѣчени, избѣсени и изморени въ темници и въ заточение, тии Българи слѣдъ пять вѣково робство еднажъ, откакъ вкусиха вече отъ сладоститѣ на свободѣтъ, откакъ се сдобиха вече съ народна опора за свои дѣйствия, мъчно и немислимо е да пристанѣтъ да се оставятъ като една мръша на раздробение и да се подложатъ подъ режима на едно Правление, което въ систематическото си гонение противъ тѣхъ, е главна причина на всичкитѣ имъ бѣдствия и злочестия.

Дѣло отъ висока мъдрость и правда, дѣло отъ християнско челоуѣколюбие би сторила цивилизована Европа да освятеше съ припознание единството на Българскій народъ подъ негово си народно Правление, — нѣчто, което се вече постигна по Сан-Стефанскій миръ и което и сама Турция припозна. Инакъ Българитѣ не могѣтъ и да разберѣтъ въ името на какво право, въ името на кой принципъ Християнска Европа би поискала да ги подложи из-